

ת"פ (ירושלים) 21032-02-20 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 21032-02-20 מדינת ישראל נ' פלוני
(אחר/נוסף)

לפני כבוד השופטת בכירה שרון לארי-בבלי

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל
ע"י

נגד

הנאשם
פלוני ע"י ב"כ עוה"ד ארז בר-צבי

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של תקיפה סתם ותקיפה חבלנית (בן זוג), בעבירת איומים ובשתי עבירות של תקיפה סתם.

2. הנאשם והמתלוננת (להלן **בני הזוג**) נישאו ביום 00.0.2019 ולהם בת משותפת. יחסיהם של בני הזוג לא נמשכו זמן רב ועל פי האישום השלישי, במועד לא ידוע, בשלהי חודש מאי 2019, הנאשם דחף את המתלוננת לעבר מיטה בזמן שבני הזוג שהו בבית הוריה. לאור כך, הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה סתם (בן זוג). על פי האישום השביעי, בחודש אוג' 2019, במהלך חופשה משפחתית של בני הזוג יחד עם הוריה של המתלוננת ואחיה הקטינים, הנאשם בעט ברגלו של נ', קטין יליד 2007, ואיים עליו לבל יכנס לחדרו. בשל כך, הנאשם הורשע בעבירה של איומים ובתקיפה סתם. על פי האישום השמיני, באותה חופשה, הנאשם צבט את ש' אחיה של המתלוננת יליד 2012. בשל כך, הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה סתם. על פי האישום העשירי, ביום 25.9.19 הנאשם הכה את המתלוננת בחפץ שטיבו אינו ידוע וגרם לה לאדמומיות בעורף. בשל כך, הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה חבלנית (בן זוג).

3. להשלמת התמונה אציין, שנגד הנאשם הוגש כתב אישום שכלל 12 אישומים ולאחר שמיעת עדויות וקביעת ממצאי מהימנות זיכיתי את הנאשם מרוב האישומים שיוחסו לו.

תמצית טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה עמדה על נסיבות ביצוע העבירה והערכים המוגנים שנפגעו. בתוך כך ציינה

שהנאשם הורשע בביצוע עבירות שהתפרסו לאורך זמן וכלפי מספר מעורבים, לרבות קטינים ובכך פגע בשלמות גופם וכן ערער את התא המשפחתי שלהם. לשיטת המאשימה, יש לקבוע שני מתחמי ענישה נפרדים לאישומים 3,7,8 ולאישום 10 (תקיפה חבלנית) כך שיקבע מתחם של 4-10 חודשי מאסר בפועל לקבוצת האישומים הראשונה ומתחם של 6-10 חודשי מאסר לאישום מס' 10. ביחס לנאשם, המאשימה ציינה שהלה הורשע לאחר שמיעת הוכחות, לא קיבל אחריות למעשיו ובהיעדר תסקיר שירות מבחן לא ניתן לחרוג לקולא ממתחם הענישה. לאור אלה, המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש של 14 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

5. ב"כ הנאשם ציין, שהנאשם אמנם הורשע לאחר ניהול הוכחות אך הדגיש שהנאשם זוכה ממרבית האישומים שיוחסו לו ולא ניתן לזקוף לחובתו את ניהול ההליך. ב"כ הנאשם עמד על נסיבות ביצוע העבירות וציין שמעשי הנאשם לא גרמו נזק, המאשימה לא הגישה כל ראיה בעניין וממילא חומרתם של המעשים מצויה ברף הנמוך. לשיטת הסנגור, ספק אם כתב האישום היה מוגש רק על האישומים בהם הורשע הנאשם. הסנגור עתר לקבוע מתחם ענישה אחד לכלל האישומים בשל אופיים הדומה וקרבת הזמנים ולשיטתו, המתחם נע בין מאסר מותנה ועד למספר חודשי מאסר שיכול שירוצו בדרך של עבודות שירות. ביחס למיקום הנאשם במתחם הענישה, הפנה לכך שהנאשם נעדר עבר פלילי, שיתף פעולה באופן מלא עם רשויות החוק, התגרש מהמתלוננת ומתמודד עם השלכות ההליך לרבות בפגיעת סיכויי להתמנות כדיין. לאור אלה, ב"כ הנאשם עתר להשית על הנאשם ענישה צופה פני עתיד בלבד.

6. הנאשם ויתר על זכותו לומר את דברו האחרון.

7. שני הצדדים הגישו פסיקה תומכת.

מתחם העונש ההולם

8. הנאשם הורשע בביצוע של מספר עבירות אלימות כלפי אשתו וכלפי שנים מאחיה הקטינים. בשל אופיים הדומה של המעשים ורצף האירועים אני מקבלת את עמדת הסנגור וקובעת שיש לקבוע מתחם ענישה אחד לכלל המעשים.

9. מעשי הנאשם מעוררים סלידה ומעידים שלא בחל בהפעלת אלימות הן כלפי זוגתו והן כלפי אחיה הקטינים באופן שפגע בשלמות גופם ובטחונם. חרף זיכוי של הנאשם ממרבית האישומים שיוחסו לו, חברה חפצת חיים אינה יכולה להשלים עם התנהגות שכזו. עבירות אלימות בתא המשפחתי הן רעה חולה ויש להוקיען ואכן, כפי שציינה ב"כ המאשימה, ישנה מגמה של החמרת ענישה בעבירות אלה ר' למשל רע"פ 2503/24 נחיתוב (28.3.24):

"בית משפט זה שב ועומד על החומרה המגולמת בעבירות אלימות בתוך המשפחה, ושל עבירות אלימות כלפי נשים מצד בני זוג בפרט. דומה, כי למרבה הצער הללו הפכו בשנים האחרונות לחזון נפרץ במחוזותינו. באחת הפרשיות ציינתי:

"[...] יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה, ובהם בת זוגו של התוקף [...]"
(רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (28.1.2021); כן ראו --- סוף עמוד 5 --- והשוו: ע"פ 5307/17 חלאג' נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (12.7.2018))."

10. עם זאת, ומבלי להקל ראש במעשי הנאשם, העבירות אותן ביצע אינן מצויות ברף החומרה הגבוהה ורמת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית-נמוכה. בהערת אגב אעיר, שבניגוד לדברי הסניגור, היעדר הוכחות נזק אינו מעלה ואינו מוריד מחומרת העבירות, ר' והשוו בע"פ 6695/08 פלוני (26.1.09) בפס' 14 לפסק דינו של הש' לוי. בהקשר זה, מעשי הנאשם כלפי אחיה הקטינים של המתלוננת חמורים במיוחד וזאת על אף שהנאשם לא גרם להם לחבלות פיזיות משמעותיות, וזאת לאור גילם הצעיר. נסיבה נוספת שהבאתי לחומרא בקביעת מתחם העונש ההולם היא בפיזור האירועים, הן מבחינת הזמן והן מבחינת זהות קרבת האלימות.

11. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת, גם כפי שעלה מפסקי הדין שהגישו הצדדים, מעלה שבתי המשפט משיתים עונשים במנעד רחב ואולם כבר נפסק שמדיניות הענישה הנוהגת היא רק רכיב אחד ממכלול השיקולים ביחס לקביעת המתחם.

12. בנסיבות האמורות, אני סבורה שמתחם העונש ההולם לכלל מעשי הנאשם נע בין ארבעה חודשים, שיכול וירוצו בעבודות שירות, ועד ל-16 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות

13. הנאשם יליד 1997 ללא הרשעות קודמות. הנאשם, לבקשת סניגורו, לא הופנה לקבלת תסקיר מבחן ולא אוכל אפוא לעמוד על קורות חייו. הנאשם לא קיבל אחריות על מעשיו, גם לאחר שהורשע. עם זאת, זקפתי לטובת הנאשם את גילו הצעיר, את היעדרן של הרשעות קודמות ואת שיתוף הפעולה שלו מול גורמי החקירה. בנוסף, הבאתי בחשבון את זיכוי של הנאשם ממרבית העבירות שיוחסו לו.

14. נתון נוסף אותו אביא בחשבון הוא שבני הזוג גרושים כיום, אם כי יש לזכור שלבני הזוג ילדה משותפת ולכן לא יוכלו להתנתק לחלוטין זה מזו.

15. לאור אלה, עונשו של הנאשם ימוקם בחלקו התחתון של המתחם.

16. המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם גם ענישה נלווית בדמות פיצוי למתלוננת. בשל הקביעות העובדתיות אותן קבעתי בהכרעת הדין ובשל זיכויו של הנאשם ממרבית האישומים בהם הואשם, לא מצאתי להשית עליו פיצוי לטובת המתלוננת.

17. מחו"ד של הממונה על עבודות שירות מיום 15.1.25 עולה שהנאשם נמצא כשיר לרצות מאסר על דרך של עבודות שירות.

לפיכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. ארבעה חודשי מאסר. המאסר ירוצה בעבודות שירות. הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי ביום 27.2.25 בשעה 8:00 בפני הממונה על עבודות שירות, כלא באר שבע.

ב. שלושה חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי שהנאשם לא יבצע עבירת אלימות לרבות איומים.

ג. פיצוי לכל אחד מהמתלוננים נ' ו' בסך 1,500 ₪ כל אחד. הפיצוי ישולם באמצעות אמם בתוך 60 ימים מהיום.

על הנאשם לשלם את חוב הפיצוי לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל " תשלום גביית קנסות".
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 0732055000.
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ניתן היום, כ' טבת תשפ"ה, 20 ינואר 2025, בנוכחות הצדדים.